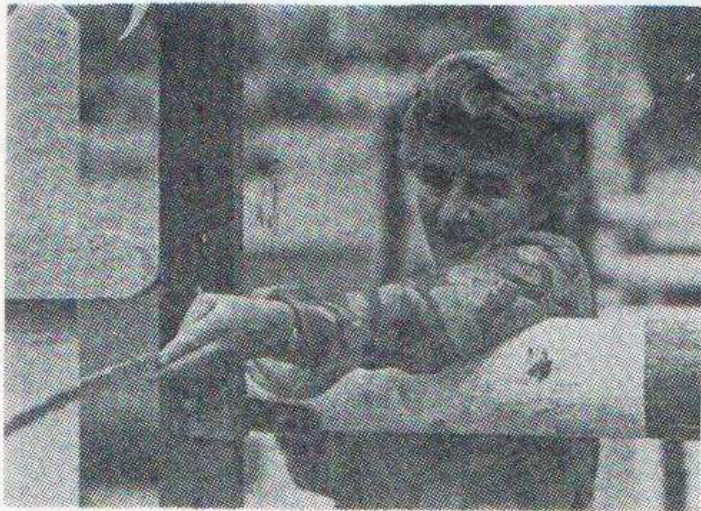

VODNÍ PŘÍKOP

Nakladatelství Edition Hippique otisklo v ročence L'Année Hippique 1979 názory tří významných stavitelů parkúrů na nejvíce diskutovanou překážku na parkúrech — vodní příkop. S povolením nakladatelství předkládáme tyto články našim čtenářům.

I.
PAMELA CARUTHERSOVÁ

Američanka Pamela Caruthersová je jednou z mála žen, které se věnují profesi stavitele parkúrů. Skutečnost, že její parkúry, které staví na velkých mezinárodních závodech, jako na CSIO Tampa na Floridě, v newyorské hale Madison Square Garden aj., jsou uznávány všemi jezdci a odborníky, právě tak jako její přednášky na seminářích FEI, staví Pamelu Caruthersovou mezi přední reprezentanty stavitelské profese na světě.

Vodní příkop bývá často důvodem mnohých debat a rozporů. Kdyby se na závodech objevoval častěji malý, ale správně postavený vodní příkop pro mladé koně, bylo by mnoho problémů vyřešeno. Mladý kůň by měl začínat na malém vodním příkopu se solidním ohraničením, a dobrým odskokem a kladinou za ním a s dobře upraveným doskokem, aby jezdec musel najet překážku bez zbytečného spěchu, jako kdyby se jednalo o triplebar. Tím by kůň získal důvěru a voda by se stala jednou z mnoha ostatních překážek parkúru.

Naneštěstí jsou mnozí koně seznámeni s vodou teprve tehdy, když startují ve vyšších soutěžích a ta se pak pro ně stane překvapením. Nemohou pochopit, že mají překonat čáru na zemi. Příště je již jezdec nervozní, přežene rychlost nájezdu a kůň se domnívá, že jde o velmi obtížnou překážku.

Osobně dávám přednost tomu, aby na vodě nebyly žádné chyby. Pro obecnost je to sice atraktivní překážka, ale pouhá skutečnost, že se kůň musí natáhnout, má za následek ztrátu jeho rytmu a kadence. Problém potom je znovu je získat a při tom neskočit do vody. Málodky umísťují překážku blíže než šest cvalových skoků za vodní příkop. Délka cvalových skoků různých koní se liší a chtěla bych dát jezdcí veškeré šance, aby se mohl přizpůsobit a najít správné místo pro odskok.

L. Merkl z NSR překonává s koněm Golden Gate vodní příkop na bratislavském kolbišti při CSIO.

Někteří stavitelé parkúrů mají velký úspěch s tím, že postaví překážku jen dva nebo tři cvalové skoky před vodní příkop. Ale při této metodě musí vzdálenost souhlasit, jinak soutěž skončí debaklem. Nemám ráda překážky těsně za vodním příkopem, ani když je vzdálenost „správná“. Jsem přesvědčena, že to způsobuje zbytečné problémy na vodě a často nehezské „rajtování“ za ní. Domnívám se, že se jedná o test jezdeckého umění a ne o snahu připravit obecnostu příjemnou zábavu.

Normálně umísťují další překážku za vodním příkopem po obratu. To poskytuje jezdci možnost určit počet cvalových skoků. Dávám také přednost nezařazování vodního příkopu do rozeskakování. Ale když to někdy udělám, vyhnu se ostrým obrátům při nájezdu i po doskoku.

Byla bych velmi nešťastná, kdyby měl být vodní příkop zrušen. Ale jsem přesvědčena, že stavbě a zařazení vodního příkopu do trasy parkúru musí být věnována větší péče. Jakmile zde kůň začne dělat chyby, je velmi obtížné ho to odnaučit. Naprotitomu koním, kteří byli připraveni odpovědně, by vodní příkop neměl dělat potíže. Na olympijských hrách má vodní příkop většinou přehnaný vliv na konečný výsledek, výjimkou byl pouze Mnichov. Teoreticky není vodní příkop 4,5 m, navíc s proutěnkou, nijak přehnaný. Ale hlavním problémem je vybudovat vodní příkop na olympijském stadionu během několika hodin. K tomu přistupuje otázka neznalosti půdy. Je-li půda špatná, mohou být ostatní překážky sníženy, ale když je vodní příkop postaven na délku 4,5 m, nedá se s tím už nic dělat. Je jasné, že 4,5 m včetně proutěnky bude postačující, aby byl příkop v reálném poměru k ostatnímu parkúru.

Skokový sport potřebuje změnu, aby se udržel zájem obecnosti. Domnívám se, že je úkolem stavitele parkúrů použít vody takovým způsobem, aby nevyvolávala kontroverze. Protože vše, co je kontroverzní, je nebezpečné.

Z. V.

V Göteborgu se konalo 13. dubna 1980 finále evropské ligy 2. ročníku Světového poháru skokových jezdců. Vítězem posledního 11. závodu evropské kvalifikace se stal Brazilec Nelson

Pessoa, který překonal s koněm Fil d'Argent jako jediný tři parkúry bez chyby a odsunul tak na 2. místo Holanďana Henka Noorena a na 3. místo Angličana Davida Brooma, který však měl vítězství evropské ligy již zajištěno z předchozích kvalifikací.

Konečný stav Evropské ligy světového poháru: Zvítězil D. Broome, který z 11 kvalifikací získal 54 b. (4×I., 1×II., 2×III. aj.). Druhý byl loňský vítěz finále světového poháru Rakušan Hugo Simon s 37 b. (2×I., 1×III. aj.), třetí místo obsadila současná nejlepší amazonka světa Angličanka Carolina Bradleyová s 34 b. (2×II. aj.). Další pořadí

bylo: 4. D. Ricketts (GB) 25 b., 5. P. Schockemöhle (NSR) 24 b., 6. N. Pessoa (Braz.) 21 b., 7. E. Macken (Ir.) 16 b., 8. H. Nooren (Hol.) a H. W. Johannsmann (NSR) oba 12 b., 10. G. Wiltfang (NSR), F. Sloothaak (Hol./NSR), J. Heins (Hol.), R. Smith (GB) všichni 10 b. Celkem v evropské lize bodovalo 50 jezdců.

Finále nejlepších jezdců evropské (16), americké (8) a pacifické (2) ligy se konalo 23.—27. 4. t. r. v Baltimore (USA). Do závěrky tohoto čísla nám však nebyly známy výsledky a budeme tedy čtenáře podrobně informovat v příštím čísle Jazdectva.

Z. V.